

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante N

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Cleopater cū c & t exilibus scribit̃. & facit in grō tris. v. l. tri: sicut Antipater huius antipatris: vñ antipatri. propriū fuit viri nomen. Cleopatra eadem scriptura: p̃p̃riū fuit mulieris nomē: ab Antonio amatae. & corripit naturaliter pa syl. Petrus Rigia in lib. Machabeorū. Quē iā Cleo patra la serat intus amor.

Cleopatra. Requi. in dictione Cleopater. Cliens huius clientis cū c exili & i latino scribit̃: & cois ge. est: comperit tñ scē. ge. clienta: quod Plautus ipse vsurpauit.

Clienta. Require in dictione Cliens.

Clingo. Require in dictione Cingo.

Clypea. Requi. in dīo. Clypeus Clypeū. Ibidē Clypeus mascu. ge. & clypeū neu. declinari pōt: testibz Capro & Ser. sup li. ix. xnei. dicēte Vir. lib. ix. Et clypeū sup intonat ingēs: & cū c exili: & y græco scribit̃. Neq; a de po depis descēdit: vt Vgu. somniauit: sed nec a duo cluis: vt non nulli grāmatici voluerūt. sed teste Plin. li. xxxv natu. hist. a γ λυ φ ω verbo: qd̃ est sculpo de nuat: ita vt dicat clydeus: quasi λ λ υ π τ ο σ: hoc ē sculptus. g in c mutato. Verba Plinij hęc sunt. Scutis em̃ qualibz apud Troiā pugnatū ē cōtinebāt imagines: vñ & nomē habuerūt cly peorū: nō vt puerla grāmaticorū subtilitas vo luit a cluendo deduci. Hęc ille. Clypea vrbs est Aphrica: teste Ptole. Luca. lib. iij. Et clypeā te nuit stationis littora notā.

Clyster huius clysteris mascu. gen. & clysterium neu. declinari pōt: & cū c & t exilibus & y græ co scribit̃: & a κ λ υ σ ω: qd̃ ē lauo derivat. Nā clystere aluū ægrotātiū lauare siue repurgare medici cōsueuerūt. & pducit clyster sie syl. in obliquis: sicut crater: quia apud græcos cū κ in secūda syllaba κ λ ι σ τ η ρ scribit̃: & κ ρ α τ η ρ quæ apud illos pducta est. Macer tñ de viribz hær. sie syl. p̃ter naturā corripuit: quom ait. Appositis digitis: aut intus clystere sulus. Et ite rum. Hoc vnguen: vel clysterio si fundit̃ intus.

Clysterium. Require in dictione Clyster.

Cliuus qñ cōponit̃ secūda & tertia declina. est: vt accluis: decliuus: pcliuus. Sili quoq; mō se cūda & tertia decli. declinari pōt: acclinis: reclinis: pclinis. Hoc aut̃ distat inter accliuū & accli nū: q; accliuē in ascensu inclinātū dicit̃: accline ꝑo in descensu. Ambrosius sup Aegisippū. Ci uitas p̃rupta vndiq; ppe erat interclina rupibz. Quare in sequētia: quæ in missa p̃ defunctis le gis: ita dici debet: Oro suplex & acclinis: nō aut̃ accliuus: vt indocti legunt. Cor contritū: quasi cinis: Gere curam mei finis.

Clostrum. Require in dictione Castrum.

Cludo. Require in dictione Claudio.

Clunis mascu. & scē. ge. est: teste Priscia. Plaurus quasi lupus ab æmis valeo: clunes inflatos ge

ro. Iuuen. Tremulo descendit clunæ puellæ. Hora. ser. ij. Q. pulchræ clunes. breue q; caput ardua ceruix.

C ante N

Cnosus cum c exili scribit̃: vrbs fuit Cretæ: teste Ptole. quæ a nōnullis pro Gnosus. p̃pter con sonantū ipsam litterarū cū g Gnosus scribit̃.

C ante OC

Coccinus Require in dicti. Coccus.

Coccinum. Ibidem

Coccineus. Ibidem.

Coccus cū duplicato c: & coccinū in vno scato accipi pñt. Hora. serm. xvi. In locuplete domo vestigia rubro vbi cocco. Hiero. in lib. ij. regū cap. i. Filia israel sup Saul flete: q; vestiebat vos cocchino in delictis. i. purpura. Nā KoKo σ græ celatine granū dicit̃. Vñ coccinus & coccineus grano (vt dicunt) infectus. Iuue. sary. iij. Atq; mero seruēs cauet hūc quē coccyra lana. Mar tia. Coccyra famose donas & ianthina mechē Hiero. in canticis. ca. iij. Sicut vidia coccina la bia tua. Cocus cū vnico c scribit̃: quom primā corripit. Martia. Qui p̃pter cenā rustice ca do cocū. Sunt tñ qui cū q coquus scriptitant. Nā & a coquo coquis derivat. Coculū etiā cū vnico c vas est ænē: cōtentionibus aptū. Plau. Aeneis coculis excocta est mihi omis materia. Hoc & p̃p̃ulare: vñ p̃ apocope coquular vo cat. Alij (vt scribit Pompe.) cocula dicit̃ esse li gna minuta: quibus facile decoquant̃ obsonia. Cocytus cū c exili vtrobiq; & y græco & nō al pirato scribit̃: & si Gasparinus cū geminato c. hac videlicet scriptura cocytus scribendū tra d̃t: flumius est infernalis. & pducit mediā. Vir gi. lib. xnei. vi. Cocytusq; sinu labēs circūuenit atro. Cocytus etiā eadē litteratura: olim Lucri nus campaniæ lacus vocabat̃. Syll. in. xi. Ast hic Lucrino mansisse vocabula quondā Cocy ti memorant. Cocyto cum c exili vtrobiq; & y græco: ceres olim cognominata fuit: cuius pri ma syl. a Iuue. correpta ponit̃: quom ait sary ra. ij. Cecropiā iussit bap̃rā lassare cocyto. Co cyto igit̃ a cocyto infernorū fluuiū dicta est: vt quidā volūt. Alij a loco: vbi p̃cipue dea co leref. Qd̃ innuere videt̃ Virgi. in priapea dinu merans loca: in quibus varia numina colerent̃. Aut̃ em̃. Raptam cocytos ostreosa diuam: Vbi pro loco in qua dea colitur: scēminini generis cocytos est. Hęc scripsere Domitius: Georgius Merula: & Sabinus. Verum vt ego a Georgio Valla: viro nostræ ætatis eruditissimo accepit̃: & in vetustissimo Iuuenalis codice: penes eū dē Georgiū existēte: p̃p̃rijs oculis cōspexi: Corito scrip̃tū est: non Cocyto. cui & astipulai Preb: Iuue. interpretēs hęc iniquiens. Eupolis priscus apud græcos comicus: comœdiā scripsit: cuius